

Dikasteriet för interreligiös dialog

Budskap till festen Vesak 2024

Kristna och buddhister: Verka gemensamt för fred genom försoning och resiliens

Kära buddhistiska vänner,

Firandet av Vesak, denna för er heliga tid som firar Buddhas födelse, upplysning och bortgång, ger oss en lämplig anledning att sända er våra varmaste hälsningar och att tillsammans med er reflektera över vårt gemensamma ansvar som kristna och buddhister att verka för fred, försoning och resiliens, värden som är djupt rotade i våra religiösa traditioner.

”Aldrig mera krig! Aldrig mera krig! Det är fred, fred, som ska styra ödet för mänsklighetens alla nationer!” Detta eko genljuder från påve Paulus Vis tal till FN den 4 oktober 1965 och har upprepats i många interreligiösa sammankomster de senare åren för att fördöma förstörelsen i olika krig världen över. Vi har tagit upp ämnet i olika sammanhang, men den fortsatta ökningen av konflikter kräver förnyad uppmärksamhet på den centrala frågan om fred och djupare eftertanke kring vår egen roll när det gäller att övervinna hindren för den. Förutom vår ständiga bön och förhoppning kräver dagens situation kraftfulla ansträngningar från vår sida. För att göra vår del i att få slut på hatet och hämndlystnaden som leder till krig, och för att hela de sår som krigen vållat mänskligheten på jorden, vårt gemensamma hem, måste vi med större kraft verka för försoning och resiliens.

Om inte de djupare skälen till konflikter och våld angrips på allvar, är hoppet om en bestående fred en illusion, för ingen fred och försoning är möjlig utan jämlikhet och rättvisa i det politiska, ekonomiska och kulturella livet. ”Förlåtelse och försoning handlar inte om att låtsas som om saker är annorlunda än de är. Inte om att dunka varandra i ryggen och blunda för det som är fel. Verklig försoning håller fram det fruktansvärda, missbruket, lidandet, förnedringen, sanningen.” (Desmond Tutu, *No Future without Forgiveness*, 2018).

De ädla lärorna i våra traditioner, och det förebildliga livet hos dem vi ärar, vittnar om det överflödande goda i försoning och resiliens. Att söka förlåtelse och återställa brutna relationer låter gamla ovänner försonas och återskapar harmoni. Resiliens låter individer och samhällen tillfriskna från fiendskap och trauma. Det främjar mod och hopp om en ljusare framtid, för det förvandlar både offren och förövarna och leder till nytt liv. Försoning och resiliens förenas i en kraftfull synergi som helar gamla sår, skapar hållbara band och gör det möjligt att möta utmaningarna i livet med styrka och optimism.

Ritualer och böner i våra religioner lär oss att försoning och resiliens är läkemedel i en kultur där våld ofta rättfärdigas som ett beklagligt men nödvändigt svar på militära eller terroristiska angrepp. Försoning och resiliens hjälper oss att förlåta och söka förlåtelse, att visa kärlek och att leva i fred med oss själva och med andra, till och med dem som handlat ont mot oss.

Buddha förkunnade den tidlösa visheten att ”hat aldrig stillas av hat i denna värld. Hat stillas endast av barmhärtighet” (*Dhammapada*, v. 5), medan den helige Paulus, som ett eko från Jesu maning om gränslös förlåtelse (*Matteusevangeliet* 6:14), uppmanar de kristna att tjäna den försoning som initierades av Gud i Kristus (*2 Korintierbrevet* 5:11-21).

Tillåt oss, när vi nu utsänder våra hälsningar inför Vesak, att återge de tidlösa visdomsorden från den Vördnadsvärde Maha Ghosanda, vittne till det fruktansvärda folkmordet i Kambodja och den som inspirerat Fredsvallfärden Dhamma Yatra, som ihärdigt uppmanar oss att ”rensa ut hatets landminor ur våra hjärtan” (jfr *Prayer for Peace*). På samma sätt påminner oss påve Franciskus om att ”gottgörelse och försoning ska ge oss nytt liv och göra oss alla fria från rädsla” (*Fratelli Tutti*, 78). Han råder dem som varit oresonliga fiender att ”lära sig odla ett botfärdigt minne, ett minne som kan acceptera det förflutna utan att förmörka framtiden med egna saknader, problem och planer” (*Fratelli Tutti*, 226). Vi är alla kallade att återupptäcka och uppskatta dessa värden som finns inom våra traditioner, att sprida kunskap om de andliga gestalter som förkroppsligade dem och att vandra tillsammans för fredens skull.

Vatikanen, den 6 maj 2024.

Miguel Ángel kardinal Ayuso Guixot, MCCJ, *prefekt*

Msgr. Indunil Janakaratne Kodithuwakku Kankanamalage, *sekreterare*

Inofficiell översättning: Kaj Engelhart, Kommissionen för interreligiös dialog i Stockholms katolska stift (KID)

r vi er en hälsning till Ramadan med ett budskap om närhet och vänskap, i medvetande om betydelsen hos denna månad för er andliga resa liksom för er familj och er sociala gemenskap, vilken också inkluderar era kristna vänner och grannar.

Vi är glada att veta att vårt årliga Budskap till er inför Ramadan är ett viktigt bidrag till att bygga och förstärka goda relationer mellan kristna och muslimer, tack vare att det kan spridas genom

moderna medier, särskilt de sociala medierna. Därför skulle det vara bra att det här Budskapet blir bättre känt i båda våra samfund.

Vi skulle gärna ha velat dela några tankar om ett annat ämne än det har valt att ta upp. Men det växande antalet konflikter som idag sträcker sig från militära strider till väpnade konflikter av olika intensitet mellan stater, kriminella organisationer, beväpnade gäng och civila personer har blivit verkligt oroväckande. Påve Franciskus konstaterade nyligen att denna ökning i stridigheter faktiskt gör "ett gradvist krig i tredje världen" till en "verkligt global konflikt".

Det finns många orsaker till dessa konflikter, somliga med gamla anor, andra sedan kortare tid. Förutom den eviga mänskliga längtan efter makt, geopolitiska ambitioner och ekonomiska intressen är utan tvivel den fortsatta produktionen av och handeln med vapen en av de viktigaste. För samtidigt som en del av människofamiljen lider svårt under förstörelsen i kriget med dessa vapen, njuter andra cyniskt de ekonomiska frukterna av denna omoraliska handel. Påve Franciskus har jämfört detta med att "doppa ett stycke bröd i blodet från vår broder".

Samtidigt kan vi vara tacksamma för att vi har mänskliga och religiösa resurser för att främja fred. Längtan efter fred och säkerhet är djupt rotad i själen hos varje människa av god vilja, för ingen kan undgå att se krigets tragiska effekter: förlorade människoliv, antalet svårt skadade och alla föräldralösa barn och änkor som drabbas. Förstörd infrastruktur och fattigdom som uppstår gör livet outhärdligt svårt om inte omöjligt. På vissa håll drivs hundratusentals människor på flykt i sitt eget land eller som flyktingar utomlands. Krig borde alltså fördömas och avvisas enhälligt. Varje krig är brödrad, meningslöst, sanslöst och mörkt. I krig är alla förlorare. Än en gång, med påve Franciskus' ord: "Inget krig är heligt, endast freden är heligt".

Alla religioner, var och en på sitt sätt, betraktar människolivet som heligt och därför värt respekt och beskydd. De stater som tillåter och tillämpar dödsstraff blir färre år för år, tack och lov. En nyväckt känsla för respekten för denna grundläggande värdighet hos livets gåva kommer att bidra till övertygelsen om att krig måste förkastas och fred omhuldas.

Trots sina inbördes skillnader erkänner religionerna samvetets existens och betydelse. Att forma samvetet till att respektera det absoluta värdet i varje människas liv och rättighet till fysisk integritet, säkerhet och ett värdigt liv kommer också att bidra till att krig fördöms och förkastas – alla krig och varje krig.

Vi ser den Allsmäktige Guden som fredens Gud, källan till fred, som på ett särskilt sätt älskar alla dem som viger sina liv åt att tjäna freden. Som så mycket annat är freden en Guds gåva men samtidigt ett verk av människor, särskilt när det gäller att skapa förutsättningar för att nå och bevara fred.

Som troende vittnar vi också om hoppet, som vi påminde om i vårt Budskap tgenom försoning och ill Ramadan 2021: "*Kristna och muslimer: vittnen om hopp*". Hopp kan symboliseras av ett levande ljus som lyster i säkerhet och glädje, medan en okontrollerad eld kan förstöra växter och djur, infrastruktur och mänskligt liv.

Kära muslimska bröder och systrar, låt oss tillsammans släcka hatets, våldets och krigets eld och i stället tända fredens ljus i förlitan på de resurser för fred som finns inneboende i våra rika mänskliga och religiösa traditioner.

Må er fasta och andra fromma gärningar under Ramadan och det avslutandet firandet av `Id al-Fitr skänka er rika frukter av fred, hopp och glädje.

Vatikanen, 11 mars 2024,

Miguel Ángel Cardinal Ayuso Guixot, MCC

Prefekt

Msgr. Indunil Kodithuwakku Janakaratne Kankanamalage

Sekreterare

Icke-officiell översättning: Kaj Engelhart,

Kommissionen för interreligiös dialog i Stockholms katolska stift